

2. Карлін М.І.. Бюджетна система України [Текст] : навчальний посібник / М.І. Карлін. - К. : Знання, 2014. - 428 с.
3. Луїна, І.О. Державні фінанси та реформування міжбюджетних відносин [Текст] : / І.О. Луїна. - К.: Наукова думка, 2016. - 432 с.
4. Фролов С. М. Дослідження проблем організації бюджетного процесу в Україні / С. М. Фролов // Механізм регулювання економіки. – 2014. – № 3. – Т. 2. – С. 32–40.

КРИЗА ФІНАНСОВОЇ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ПОСТІНДУСТРІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Колесник О.О.

старший викладач кафедри економіки та
моделювання ринкових відносин

Перонкова Д.С.

студентка 3 курсу, напрям підготовки «Фінанси та кредит»
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
м. Одеса, Україна

Актуальність дослідження Досі актуальними є суперечки щодо природи світової фінансової кризи та прогнозів подальшого перебігу подій. Усі експерти і аналітики так чи інакше сходяться на тому, що її потужним каталізатором виступають економічна нестабільність і непередбачуваність світових фінансових ринків, що незаперечно свідчить про неефективність глобальної фінансової системи, в якій за останній час різко збільшилася спекулятивна складова. Слушно вказується на небезпечність існування практично в тіньовому режимі у США емісійного центру основної резервної світової валюти, негативний вплив, який спричиняє діяльність міжнародних фінансових організацій, яка набуває характеру грабіжницького лихварського кредитування, що також загалом веде до неухильного наростання загальносвітових економічних дисбалансів.

Аналіз останніх досліджень та публікацій Попри величезний масив літератури, присвяченої аналізу становлення і розвитку західного суспільства в епоху Нового та Новітнього часу на рівні цивілізаційного аналізу, поки що відсутні концептуальні відповіді на принципові питання: чи є капіталізм як особлива західна цивілізація або, користуючись термінологією Е. Валлернстайна, західне світосистемне ядро, унікальним у тому сенсі, що він більше не підлягає знаменитому глобальному циклу «зародження – розквіт – занепад – руйнація», який пережили добуржуазні способи виробництва Заходу і Сходу, чи можна вважати, що адаптивні механізми класичного капіталізму справді достатні для подальшого поступального розвитку тепер уже всього людства, якщо не в повністю безкризовому, то принаймні в некатастрофічному режимі. Принаймні, як відомо, такі видатні мислителі, творці цивілізаційного циклізму, як М. Данилевський, К. Леонт'єв, М. Гумільов і, звичайно ж, О. Шпенглер, категорично заперечували цю гіпотезу, вважаючи, що західний світ належить до цивілізаційного організму класичного типу, неминуче приреченого на сходження з історичної арени.

Мета дослідження Проаналізувати основні недоліки та проблеми фінансової економіки та перспективи її подальшого розвитку в контексті нової філософії економічних відносин.

Результати дослідження В останнє десятиріччя західні аналітики, такі як відомий американський політик-консерватор Дж. Б'юкенен, доходять до висновку, що на західну цивілізацію чекає неминуча катастрофа, яка матиме вкрай негативні загальнопланетарні наслідки, причому центром і головним ініціатором цих негараздів є саме США, стосовно до яких аналогії з античним Римом періоду занепаду вже стали постійно вживаним трюїзмом.

Намагаючись дати відповідь на цю проблему, потрібно відмовитися від розповсюдженої концептуальної схеми, згідно з якою еволюція сучасного глобалізму здебільшого описується в термінах давно відомого технологічного детермінізму: доіндустріалізм, індустріалізм, постіндустріалізм. Ця схема дуже нагадує гірші традиції формаційного лінійного економічного прогресизму – через граничну багатозначність цих понять і їхню відстороненість від типології власне економічних та геополітичних процесів загальноцивілізаційного масштабу. У подальшому виникає феномен віртуалізації економіки, пов'язаний із появою «електронних грошей», зростанням ролі інформаційної та інтелектуальної складової у процесі ще більшого ускладнення системи поділу праці. Цьому феномену сучасної світової економіки також сприяв науково-технічний прогрес, поява четвертого сектору економіки – сектору розвитку інформаційних технологій, послуги якого характеризуються великим ступенем непередбачуваності, унаслідок чого реальна прибутковість сфери цих послуг значно поступається очікуванням, які фактично формуються спекулятивним капіталом тих же засобів масової інформації.

Але річ у тому, що ці технології, на відміну від продовольства, належать до особливого виду продукції – продукції так званого еластичного попиту, потребу в якій споживач задовольняє в останню чергу. Крім того, особливістю інформаційного продукту є те, що він незначною мірою пов'язаний зі своїм матеріальним носієм, що дає можливість тиражувати інформацію, не сплачуючи за неї. Усе це породжує невизначеність у прогнозі отримуваних прибутків економіки четвертого сектору, дає можливість збільшувати рівень махінацій у корпораціях, пов'язаних із цією сферою інформаційної економіки. Безпосереднім наслідком усіх цих процесів стало неухильне зростання так званого вторинного ринку цінних паперів (ф'ючерсів і деривативів), які ще більшою мірою спричинили віртуалізацію сучасної економіки, втрату взаємозв'язку між реальними економічними процесами і глобальною фінансовою сферою.

Основна небезпека сучасної фінансової архітектури в тому, що сама по собі фінансова система віртуального типу створює можливості відносної стабілізації загальносвітової фінансової ситуації за рахунок фактично стимулювання економічних катастроф у різних регіонах планети. З країн або регіонів планети, в яких штучно була стимульована криза, відбувається «втеча» капіталу, а ті чи інші транснаціональні сили отримують можливість скупівлі за безцінь підприємств національної економіки, що збільшує попит на інвестиції і створює ілюзію зміцнення долара та економічної фінансової стабілізації в глобальному масштабі.

Висновок Безумовно, такі процеси не можуть тривати постійно, свідченням чого є неухильне зростання невідповідності між реальними товарами і послугами та кількістю доларів, які циркулюють на фінансових ринках. Насправді потрібно говорити про зміни цивілізаційно-стадіального масштабу. У цьому сенсі цілком раціональною є думка Маркса про те, що новий суспільний лад за принципами своєї організації повинен бути не просто постіндустріальним, а саме посткапіталістичним, тобто таким, що остаточно долає всі форми останнього виду навіть не фетишизму, а ліберально-фінансового тоталітаризму. Локальне становлення подібного суспільного устрою тією чи іншою мірою в різних формах, але за спільних типологічних характеристик відбувалося протягом усього минулого століття. Йдеться про солідаристсько-корпоративну організацію не просто економіки, а всього суспільного ладу, яка має виразне антикризове мобілізаційне забарвлення.

Література:

1. Дмитриева М. С. Пригожин: механизм переоткрытия // Дмитриев М. С. Синергетика в науке и наука языком синергетики: Сб. трудов. – Одесса: Астропринт, 2005. – С. 33-41
2. Осипов Ю. М. Мировой кризис в поле зрения философии хозяйства // Философия хозяйства. – 2008. – № 6. – С. 54-62.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ У СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Костолонова Л.В.

старший викладач кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Селезньова А.М.

студентка 4 курсу, напрям підготовки «Фінанси та кредит»

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

м. Одеса, Україна

У сучасних умовах розвитку економіки особливого значення набуває дослідження механізму функціонування малого підприємництва. Формування нових підходів організації та управління діяльністю малих підприємств є актуальною проблемою.

Підприємництво в Україні, згідно до директивних документів, підрозділяється на три групи: велике, середнє і мале. Малий бізнес, як один із секторів економіки давно став домінуючим в статистичних показниках розвинених країн світу. Малі підприємства забезпечують гнучкість і стійкість економічної системи, задовольняють потреби населення і виконують важливу соціальну роль - забезпечують робочі місця і є джерелом доходу.

Актуальність цього дослідження визначається існуванням різних аспектів, які стосуються проблем, недоліків, труднощів, шляхів вирішення та перспектив розвитку малого підприємництва в Україні.

Відповідно до Господарського Кодексу України (стаття 63) [1], малими вважаються підприємства, середньооблікова чисельність працюючих яких не перевищує за рік п'ятдесят осіб, а обсяг валового доходу від реалізації продукції сімдесяти мільйонів гривень. Малий бізнес в ринковій економіці